

Dernæst gaar Lovforslaget ud paa, at de, der afskediges for Fremtiden, indtil 1905, ogsaa faa deres Pension beregnet efter den fulde Embedsindtægt. Men den Forhøjelse, som deraf vil flyde, maa ligesom i øvrigt Pensionerne til Lærere deles mellem Statskassen og Skolefondene efter de sædvanlige Regler. Jeg har herved gjort Rede for dette lille Lovforslag. Det er gaaet igennem Folketinget uden Udvalgs Nedsættelse, og jeg anbefaler det ogsaa til det høje Tings Velvillie.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Aandsvageanstalterne.

(Lovforslaget findes i Tillæg C, Sp. 55 fg.)

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Nærværende Lovforslag omfatter to forskellige Forhold, nemlig dels Bevillinger til Aandsvageanstalterne og dels en Revision af Loven af 1895, vedrørende Aandsvageanstaltnes Overgang til selvejende Institution.

Hvad nu den første Del, Bevillingerne, angaar, da dele disse sig i to, nemlig dels et Laan af Statskassen paa 120,000 Kr. til Gl. Bakkehus-Ebberødgaard og dels en Rentegaranti fra Statskassens Side for et Laan af 1 Mill. Kr. til de samme Anstalter. Af disse Beløb, tilsammen 1,120,000 Kr., skal denne Anstalt anvende 460,000 Kr. til Indkøb af de Anstalter, der tidligere have tilhørt de Kellerske Anstalter paa Sjælland, nemlig „Karens Minde“ ved Valby, og to Anstalter ved Lyngby, „Lille-mosegaard“ og „Gammelmosehus“. Den

øvrige Del af Beløbet, 660,000 Kr., skulde anvendes til at indløse Prioriteter, som Anstalten „Gl. Bakkehus-Ebberødgaard“ nu har, saaledes at den kan faa sine Prioriteter samlede paa et Sted. Jeg skal i øvrigt angaaende dette Forhold henvise til de udførlige Anmærkninger, der fulgte med Lovforslaget, da det blev forelagt, ligesom jeg ogsaa skal henvise til de samme Anmærkninger angaaende adskilligt andet dette Lovforslag vedrørende, da jeg ellers maatte befrygte, hvis jeg mundtlig skulde gøre Rede for alt, hvad der angaar dette Forslag, at trætte Tinget, hvad jeg ikke vil udsætte mig for. — Hvad den Kellerske Anstalt angaar, skal den af de 460,000 Kr., som den modtager, anvende 83,600 Kr. til at afbetale Prioritetsgæld i „Karens Minde“ til Statskassen nu, og herved bliver i Virkeligheden det kontante Beløb, som Statskassen skal udrede ved denne Lejlighed, reduceret til 36,400 Kr. Dernæst er der 50,000 Kr., som Anstalten i Brejning skal betale til Professor Kellers Enke. Endelig er der forskellige Smaaprioriteter til et Beløb af 56,500 Kr. Tilbage bliver der saa en kontant Beholdning for Anstalten i Brejning af 269,900 Kr. Saaledes har man tænkt sig anvendt det Beløb, som Bevillingerne her dreje sig om.

Hvad den anden Del af Lovforslaget angaar, nemlig en Revision af Loven af 1895, da er denne Revision bleven nødvendiggjort, dels ved de Erfaringer, man har gjort siden 1895, navnlig ved Loven af 1898 om at flytte de Kellerske Aandsvageanstalter over til Brejning og dels ved de Konsekvenser, som Loven har draget efter sig. Som det høje Ting erindrer, blev der i Aaret 1898 bevilget til de Kellerske Anstalter et Laan paa 1,250,000 Kr. Disse 1,250,000 Kr. blev anvendt til Bygninger derovre, men de slog ikke til. Det er nu ikke min Mening at ville rippe op i hele denne Historie; der har jo været talt i tidligere Rigsdagssamlinger om, hvad der passerede derovre. Pengene slog kort og godt ikke til, og man fik ikke Anstaltens Bygninger færdige. I Fjor blev yderligere 282,000 Kr. stillede til Raadighed for Anstalterne, og disse 282,000 Kr. ere ogsaa opbrugte til Bygning, saaledes at Anstalten i Brejning nu staar i et